

ВІДГУК

офіційного опонента, доктора медичних наук, професора Калашнікова Андрія Валерійовича на дисертаційну роботу Василенко Антона Володимировича за темою: “Оптимізація хірургічного лікування тяжких переломів тип С3 дистального метаепіфіза променевої кістки» на здобуття наукового ступеня кандидата медичних наук за спеціальністю 14.01.21-травматологія та ортопедія.

Актуальність теми. Дисертація Василенко А.В. присвячена надзвичайно актуальній для ортопедії та травматології проблемі - лікуванню внутрішньосуглобових переломів в кистьовому суглобі, яка незважаючи на певні позитивні тенденції, до теперішнього часу зберігає свою актуальність по відношенню до функціональних результатів. Не дивлячись на обґрунтовані класичні канони травматології та ортопедії, які передбачають забезпечення анатомічної репозиції, ранню функцію і навантаження є загальноприйнятими, труднощі полягають в досягненні стабільної фіксації уламків з одночасним забезпеченням ранньої функції пошкодженого суглоба. Ранній початок рухів в суглобі без загрози отримати вторинне зміщення можливий тільки при міцній фіксації всіх фрагментів, які утворюють суглобову поверхню. Однак при переважному пошкодженні суглобової поверхні невеликий розмір кісткових фрагментів не завжди робить можливим їх стабільний остеосинтез стандартними фіксуючими конструкціями. В таких умовах ранні рухи протипоказані і, як правило, це потребує додаткової зовнішньої фіксації. З іншого боку, пізній початок рухів в суглобі призводить до погіршення функціонального результату. Переломи дистального метаепіфіза променевої кістки (ДМЕ ПК) - одна з актуальних і довічних проблем в ортопедії та травматології. На сьогоднішній день, показники травматизму, пов'язаних з цим переломом складають близько 10-25% усіх переломів людського скелету, з частотою розповсюдження 3-4 переломи на 1000 людей в рік. Такі данні вказують на велике соціально-економічне значення можливостей лікування переломів ДМЕ ПК. Потерпають від цих переломів, як люди похилого віку, які

ведуть активний образ життя, так і більш молодші особи, що отримали перелом внаслідок дії високоенергетичної травми. На переломи ДМЕ ПК припадає близько 40-50% усіх пошкоджень кісток верхньої кінцівки. Приблизно 20-25% з цих хворих мають нестабільні, внутрішньосуглобові переломи із значним зміщенням. Висока частота незадовільних результатів лікування переломів ДМЕ ПК диктує необхідність пошуку більш ефективних методів лікування, які забезпечують більш ранню активну функціональну реабілітацію та соціальну адаптацію пацієнтів. Стандартом якості та надання допомоги при лікуванні переломів кісток верхньої кінцівки є активна рання реабілітація пацієнтів незалежно від тяжкості ушкодження. Робота Василенко А.В. – це дослідження, яке присвячене актуальній проблемі – лікуванню тяжких, нестабільних переломів тип С3 ДМЕ променевої кістки.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертаційне дослідження виконано відповідно з планом науково-дослідної роботи науково-організаційного центру Клінічної лікарні «Феофанія» ДУС *назва.*

Обґрунтованість наукових положень дисертації, їх достовірність і новизна. Дисертацію викладено на 186 сторінках друкованого тексту. Вона складається з анотації, вступу 5 розділів, що включають 28 таблиць та 64 рисунка, висновків, практичних рекомендацій, переліку літературних джерел які містять 122 посилань: 17 – кирилицею та 105 – латиницею, також додатків.

Мета дослідження сформульована чітко, завдання спрямовані на досягнення мети роботи, шляхом використання сучасних інформаційних, клінічних та інструментальних методів.

Зміст дисертації викладено чітко, лаконічно.

Вступ, Огляд літератури досить ґрунтовно розкриває особливості анатомії, механізм патологічних змін та особливості лікування тяжких переломів тип С3 ДМЕ ПК.

Розділ матеріали і методи висвітлює достатній за кількістю та характеристиками клінічний матеріал, необхідний для реалізації поставлених

задач дослідження. Наведено загальну характеристику масиву досліджень, з визначенням основної групи та групи порівняння, які сформовані таким чином, що не відрізняються за статтю, віком пацієнтів, видом травматизму і механізмом травми, кількістю і тяжкістю пошкоджених анатомічних ділянок, тяжкістю травми. Наведені методики клінічних, інструментальних та лабораторних методів досліджень, а також методи статистичної обробки результатів.

У розділах власних досліджень послідовно реалізуються задачі, які знайшли відображення у висновках, що свідчить про адекватність проведеного дослідження. В ході експериментальної частини роботи виявлені і уточнені важливі для клінічного використання дані щодо достовірної відмінності якості остеосинтезу чотирма різними способами фіксації, які окреслюють роль і місце кожного в структурі лікування ДМЕ ПК.

Особливо цінним є виділення блокованого остеосинтезу долонною пластинкою з багаторівневою підтримкою метаепіфіза, як найкращого методу фіксації переломів С3 цієї локалізації. Методологія експериментального дослідження відповідає його меті.

В основу клінічної частини роботи покладено науковий аналіз хірургічного лікування 117 пацієнтів з переломами ДМЕ ПК, які лікувались в КМКЛШМД. На основі статистичного аналізу доведено, що переломи типу С3 виникають переважно у молодих, працездатних осіб і є наслідком високоенергетичної травми.

Клінічні дослідження ефективності остеосинтезу опирались на поділ хворих на 2 групи по 2 підгрупі в кожній, та основним критерієм якості – наявність вторинних післяопераційних зміщень. Окрім того, рентгенологічні результати лікування оцінені за кількісно-бальними шкалами (Lindstorm, Knirk and Jupiter, AO Scoring system), які є об'єктивними і відповідають за призначенням дослідження, а також клінічними системами оцінки DASH, ВАШ та Gartland and Werley, що відображають ступінь клінічного одужання пацієнтів. За результатами дослідження, дисертант, на достатній кількості

пацієнтів, з високим ступенем достовірності довів найбільшу ефективність методу фіксації долонною пластинкою з кутовою стабільністю та багаторівневою субхондральною підтримкою.

В п'ятому розділі автором представлена власна алгоритмізована тактика репозиції та фіксації перелому С3. Вона вбачається логічною і послідовною. Мені імponує введення в алгоритм остеосинтеза формування так званого «п'єдесталу» - основи на якій все збирається, не рідко ми маємо зруйновану мета-діафізарну зону, реконструкція якої передреує всій іншій реконструкції перелому. Я думаю термін приживеться.

Шостий розділ є підсумковим, узагальнює результати дисертаційного дослідження. Усі розділи висвітлені у 9 публікаціях за рекомендаціями МОЗ України. з яких 8 – в наукових виданнях, включених до міжнародних наукометричних та реферативних баз.

Висновків 7, вони досить чітко сформульовані на основі власних різнопланових досліджень, відповідають на поставлені завдання роботи та свідчать про досягнення мети дослідження.

Наукова новизна роботи. У дисертації вперше:

встановлені механічні характеристики ДМЕ ПК при короточасних одноразових та довготривалих циклічних навантаженнях, характеристики з'єднання при навантаженнях, що прикладені до суглобової поверхні променевої кістки при її пошкодженні;

проведено порівняльний аналіз результатів оперативного лікування нестабільних, внутрішньо-суглобових переломів ДМЕ ПК АО23-С3 на основі механічного експерименту методами внутрішньої і зовнішньої фіксації;

на основі механічного експерименту, клінічних та статистичних спостережень виконана оцінка ефективності методу лікування нестабільних переломів ДМЕ ПК типу С3 внутрішньою фіксацією долонною пластинкою з поліаксіальною кутовою стабільністю та багаторівневою субхондральною підтримкою;

в експериментальному дослідженні отримані та порівняні між собою данні о стабільності фіксації внутрішньосуглобових, нестабільних переломів ДМЕ ПК типу С3 різними фіксуєчими системами;

визначено чутливість, специфічність, прогностичність, ефективність і точність рентгенографічної та комп'ютерно-томографічної діагностики нестабільних переломів ДМЕ ПК;

обґрунтовано чіткий алгоритм відновлювального лікування при переломах ДМЕ ПК типу С3, на підставі чіткої анатомічна диференціації уламків, послідовній репозиції, обсягу та способів фіксації, а також розроблено комплекс передопераційних заходів та післяопераційної реабілітації.

Практичне значення роботи. В результаті виконання роботи практичній охороні здоров'я запропонована технологія лікування нестабільних, внутрішньосуглобових переломів ДМЕ ПК типу С3, яка включає удосконалені та новітні способи фіксації кісткових відламків, завдяки контрольованому остеосинтезу, який забезпечує стабільність після оперативного втручання; повноцінну діагностику пошкодження м'якотканинних структур та хряща, адекватний контроль репозиції уламків, особливо ділянок, які безпосередньо утворюють суглобові поверхні, що дозволяє покращити результати лікування і скоротити терміни непрацездатності, зменшити інвалідизацію пацієнтів, розширити можливості побутової та соціальної адаптації.

Обґрунтована послідовність, об'єм та характер оперативного лікування пацієнтів з переломами ДМЕ ПК тип С3. Зазначені аспекти дозволять зменшити витрати держави на необґрунтоване малоефективне лікування та утримання непрацездатних хворих працездатного віку. Результати дослідження доцільно рекомендувати до впровадження в відділеннях травматології та ортопедії, закладах вищої та післядипломної освіти.

Повнота викладу матеріалів дисертації, в опублікованих працях та авторефераті. Текст представлено автореферату адекватний тексту дисертаційної роботи. Матеріали дисертації відображені у 9 наукових роботах, у тому числі 7 статтях у фахових періодичних виданнях, рекомендованих МОН

України, 2 з них – у виданнях, що цитуються в міжнародних наукометричних базах Google Scholar, World Cat, Science Index, Cite Factor, 2 тези.

Недоліки, які відмічені в дисертації. В дисертаційній роботі, на жаль є деякі недоліки. Аналітичний огляд літератури, попри важливість, не в повній мірі має безпосереднього відношення до мети та завдань дослідження, не ставить проблемні питання, які треба вирішити в процесі дослідження. В свою чергу ці дані можуть бути використані в лекційному матеріалі, методиках, монографіях, а в контексті дисертаційного дослідження вони надмірні.

На мій погляд в розділі «наукова новизна» потрібно було б аргументовано, коротко та чітко сформулювати основні наукові положення, які автор отримав в роботі, та викласти відмінності одержаних ним результатів від відомих.

У розділах дисертації треба було зробити посилання на всі наукові праці здобувача, що наведені в анотації. В цілому, автором за отриманими результатами зроблено вагомий внесок в експериментальну ортопедію та травматологію, при цьому висловлені зауваження не зменшують значущості роботи, яка заслуговує на увагу фахівців.

Відповідність дисертації вимогам ВАК України. Дисертаційна робота Василенко Антона Володимировича “Оптимізація хірургічного лікування тяжких переломів тип С3 дистального метаепіфіза променевої кістки”, представлена на здобуття наукового ступеня кандидата медичних наук за спеціальністю 14.01.21 - травматологія та ортопедія є завершеною працею, в якій отримані нові науково обґрунтовані результати, що в сукупності вирішують конкретну наукову задачу суттєвого значення для ортопедії та травматології. Поставлена мета дисертаційної роботи досягнута, завдання вирішені, висновки відповідають завданням. Основні положення і висновки науково обґрунтовані, віддзеркалюють зміст роботи, відповідають поставленим завданням і меті дослідження.

Отримані результати в достатній мірі обґрунтовані і висвітлені в опублікованих роботах. Зауваження не носять принципового характеру.

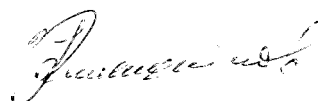
Висновок. За своєю актуальністю, науковою новизною, теоретичним та практичним значенням, об'ємом проведених досліджень та повнотою викладу в опублікованих працях дисертаційна робота Василенко Антона Володимировича відповідає вимогам п. п. 9, 11, 12, 13 «Порядку присудження наукових ступенів та присвоєння вченого звання старшого наукового співробітника» затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 567 від 24.07.2013 р. (зі змінами, внесеними згідно з Постановами КМУ № 656 від 19.08.2015 р. та № 1159 від 30.12.2015 р.), Наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40 (zareєстровано в Мінюсті 3 лютого 2017 року № 155/30023) до дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата медичних наук за спеціальністю 14.01.21 – травматологія та ортопедія, а її автор, Василенко Антон Володимирович, заслуговує на присудження цього наукового ступеня.

Завідувач відділу пошкоджень

опорно-рухового апарату та проблем остеосинтезу

ДУ «Інститут травматології та ортопедії НАМН України»

доктор медичних наук, професор

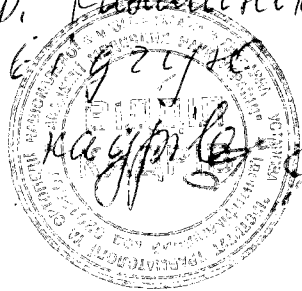

А.В. Калашніков

Підпис проф. Калашнікова А.В.

засвідчує

Наг. відділу

кадрів

Григорів Г.В.